Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Ecaterina Silvestru

Dosarul nr. 2r-1958/25
PIGD: (2-25076477-02-2r-09102025)

D E C I Z I E

23 martie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

în componenţa:
Preşedintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de Rahoțcaia Tatiana,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Rahoțcaia Tatiana împotriva S.R.L. „FRIGOCLIMA HORECO” cu privire la încasarea datoriei, compensarea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 iulie 2025, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii, la cererea de chemare în judecată înaintată de Rahoțcaia Tatiana împotriva S.R.L. „FRIGOCLIMA HORECO” cu privire la încasarea datoriei, compensarea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 27 mai 2025 Tatiana Rahoțcaia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Frigoclima Horeco” privind încasarea datoriei, compensarea prejudiciului material și moral.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, partea reclamantă a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin pârâtului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 iulie 2025, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii formulată în cauza civilă inițiată la cererea de chemare în judecată formulată de Tatiana Rahoțcaia către S.R.L. „Frigoclima Horeco” privind încasarea datoriei, compensarea prejudiciului material și moral.

Pentru a dispune astfel instanța de fond a constatat că, titularul cererii nu a invocat motive plauzibile în acest sens și nu a demonstrat prin circumstanțe reale, prin probe pertinente şi concludente, faptul că în cazul neaplicării sechestrului pe bunurile și/sau sumele de bani ale pârâtului, în limita valorii acțiunii, vor fi create dificultăți sau va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești ce va fi pronunțată în prezenta cauză,

dar și existența periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare).

Solicitarea recurentului.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 18 august 2025, Rahoțcaia Tatiana, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 iulie 2025, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate, cu emiterea unei decizii prin care cererea de asigurare a acțiunii să fie admisă integral.

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului, Rahoțcaia Tatiana, a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cererea de contestare, suplimentar a consemnat faptul că, în cererea de chemare în judecată, a expus circumstanțe care ar demonstra comportamentul de rea-credință al pârâtei și neexecutarea sistematică de către aceasta a obligațiilor asumate în temeiul contractului de locațiune.

A evidențiat că, pârâta s-ar fi eschivat în mod constant de la plata chiriei și nu ar fi achitat serviciile comunale pentru electricitate, apă și gaz, fapt ce ar fi determinat acumularea unor datorii semnificative.

Totodată, recurenta a invocat că „FRIGOCLIMA HORECO” S.R.L. este o filială a unei societăți comerciale române și își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova, iar această împrejurare, în opinia sa, ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În susținerea recursului, recurenta a făcut trimitere la art. 174 Cod de procedură civilă, menționând că asigurarea acțiunii poate fi dispusă în orice fază a procesului, până la etapa la care hotărârea devine definitivă, dacă neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Subsecvent, a invocat art. 175 Cod de procedură civilă, referitor la măsurile de asigurare a acțiunii, inclusiv aplicarea sechestrului asupra bunurilor sau sumelor de bani ale pârâtului.

Recurenta a mai invocat reglementările art. 176 Cod de procedură civilă, susținând că aplicarea sechestrului asupra bunurilor organizației se efectuează într-o anumită ordine, inclusiv, în primul rând, asupra bunurilor care nu participă nemijlocit în producție, cum ar fi valori mobiliare, mijloace bănești, inclusiv în numerar, autoturisme, obiecte de design din oficii și alte bunuri.

În concluzie, a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii, și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie aplicat sechestru asupra sumelor bănești ale „FRIGOCLIMA HORECO” S.R.L. aflate în conturile bancare de pe teritoriul Republicii Moldova, precum și asupra bunurilor mobile înregistrate pe numele acesteia.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin.(1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în

primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că încheierea recurată a fost emisă la 2 iulie 2025, însă materialele cauzei nu conțin dovada comunicării acesteia către recurentă ori vreun alt act confirmativ care să ateste data recepționării încheierii supuse recursului.

Prin urmare, Colegiul constată că recursul declarat la 18 august 2025 de Rahoțcaia Tatiana a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În acord cu prevederile art.175 alin.(1) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au

un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond a reținut corect starea de fapt și a aplicat corespunzător cadrul legal circumstanțelor cauzei.

Astfel, în baza materialelor cauzei, a circumstanțelor de fapt și drept invocate în prima instanță și în fața instanței de recurs s-a constatat că:

La 27 mai 2025, Tatiana Rahoțcaia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. ,,Frigoclima Horeco” privind încasarea datoriei, compensarea prejudiciului material și moral.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, partea reclamantă a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin pârâtului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 iulie 2025, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii formulată în cauza civilă inițiată la cererea de chemare în judecată formulată de Tatiana Rahoțcaia către S.R.L. ,,Frigoclima Horeco” privind încasarea datoriei, compensarea prejudiciului material și moral.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele cauzei, Completul judiciar constată că soluția instanței de fond de respingere a cererii privind aplicarea măsurilor

de asigurare a acțiunii este legală și întemeiată, întrucât recurenta Rahoțcaia Tatiana nu a demonstrat, prin argumente și probe suficiente, că neaplicarea sechestrului asupra bunurilor și/sau sumelor de bani ale pârâtei ar crea dificultăți reale ori ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile.

În speță, acțiunea înaintată de Rahoțcaia Tatiana împotriva S.R.L. „Frigoclima Horeco" are ca obiect încasarea datoriei, compensarea prejudiciului material și moral, iar măsura solicitată vizează instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale pârâtei.

Prin urmare, Completul judiciar notează că, măsura de asigurare solicitată are caracter patrimonial și restrictiv, motiv pentru care aplicarea acesteia presupune existența unei justificări concrete, obiective și proporționale cu scopul urmărit.

Instanța de recurs reține că, simpla existență a litigiului și formularea unor pretenții pecuniare împotriva pârâtei nu justifică, prin ele însele, aplicarea sechestrului, or asigurarea acțiunii nu constituie o consecință automată a depunerii cererii de chemare în judecată, ci o măsură procesuală excepțională, care poate fi dispusă numai în cazul în care solicitantul demonstrează existența unui risc real și actual ca, în lipsa măsurii, executarea hotărârii judecătorești să devină imposibilă sau considerabil îngreunată.

În acest context, Colegiul civil subliniază că, argumentul recurentei potrivit căruia pârâta s-ar fi eschivat de la plata chiriei și de la achitarea serviciilor comunale nu poate fi reținut ca temei suficient pentru aplicarea măsurii de asigurare.

Drept urmare, aceste susțineri vizează temeinicia pretențiilor formulate în acțiunea principală și urmează a fi examinate în cadrul judecării fondului cauzei, însă nu demonstrează, în mod autonom, existența riscului ca pârâta să își diminueze patrimoniul, să înstrăineze bunuri ori să întreprindă acțiuni care ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri.

De asemenea, invocarea comportamentului pretins de rea-credință al pârâtei are un caracter general, în lipsa unor date obiective care să confirme existența unui pericol concret de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor acesteia.

Or, măsurile de asigurare nu pot fi întemeiate pe simple prezumții sau aprecieri subiective ale reclamantei, ci trebuie susținute prin circumstanțe reale și probe pertinente.

Completul judiciar apreciază ca neîntemeiat și argumentul potrivit căruia executarea unei eventuale hotărâri ar putea deveni imposibilă deoarece S.R.L. „Frigoclima Horeco" ar fi filială a unei societăți comerciale române.

Corespunzător, această împrejurare, prin ea însăși, nu confirmă riscul neexecutării hotărârii judecătorești, atât timp cât recurenta Rahoțcaia Tatiana nu a prezentat date care să indice intenția pârâtei de a-și înceta activitatea pe teritoriul Republicii Moldova, de a-și înstrăina bunurile sau de a-și transfera mijloacele bănești în scopul eludării unei eventuale executări.

Totodată, faptul că pârâta ar desfășura activitate economică pe teritoriul Republicii Moldova nu justifică instituirea automată a sechestrului, ci, dimpotrivă, impune verificarea riguroasă a proporționalității unei asemenea măsuri.

În succederea celor relatate, se desprinde că, instituirea sechestrului asupra

conturilor bancare și bunurilor mobile ale unei societăți comerciale poate afecta desfășurarea activității acesteia, motiv pentru care o asemenea ingerință trebuie să fie justificată printr-un risc concret și nu doar prin invocarea existenței unei datorii pretinse.

În ceea ce privește trimiterea recurentei la art. 174 și art. 175 Cod de procedură civilă, Completul judiciar reține că aceste norme conferă instanței dreptul de a dispune măsuri de asigurare, însă numai în condițiile în care sunt demonstrate premisele legale ale aplicării acestora.

Prin urmare, dreptul instanței de a aplica sechestru nu echivalează cu obligația de a admite cererea de asigurare în lipsa unei justificări suficiente.

Subsecvent, referirea la art. 176 Cod de procedură civilă nu schimbă concluzia instanței de recurs, or norma respectivă reglementează modalitatea și ordinea aplicării sechestrului asupra bunurilor organizației, însă nu substituie obligația solicitantului de a demonstra necesitatea măsurii de asigurare.

Altfel spus, ordinea aplicării sechestrului devine relevantă doar după constatarea existenței temeiurilor pentru aplicarea măsurii, iar nu ca temei independent pentru admiterea cererii.

Completul judiciar reține că prima instanță a apreciat în mod justificat că recurenta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme existența unui pericol real de imposibilitate a executării hotărârii judecătorești. În lipsa unor asemenea probe, instituirea sechestrului asupra patrimoniului pârâtei ar depăși scopul măsurilor de asigurare și ar reprezenta o ingerință disproporționată în drepturile acesteia.

Prin urmare, argumentele recursului nu combat concluzia primei instanțe privind lipsa temeiurilor de fapt și de drept pentru aplicarea măsurii de asigurare, având în vedere că recurenta a reiterat, în esență, susțineri referitoare la fondul litigiului și la conduita contractuală a pârâtei, fără a demonstra existența unor circumstanțe concrete care să justifice instituirea sechestrului la această etapă procesuală.

Concluzia Completului judiciar este în acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza *Micallef c. Maltei [MC], nr. 17056/06*, hotărârea din 15 octombrie 2009, §§ 83-86, Curtea a reținut că procedurile privind măsurile provizorii pot intra sub incidența art. 6 § 1 din Convenție atunci când, prin natura, obiectul și efectele lor, influențează în mod direct un drept civil.

Totodată, în cauzele *JGK Statyba Ltd și Guselnikovas c. Lituaniei, nr. 3330/12*, hotărârea din 5 noiembrie 2013, §§ 127-130, 136, 142-144, și *Džinić c. Croației, nr. 38359/13*, hotărârea din 17 mai 2016, §§ 61-62, 67-68, 70-81, Curtea a statuat că măsurile provizorii care afectează dreptul de proprietate trebuie să urmărească un scop legitim, să fie proporționale și să păstreze un just echilibru între interesele concurente ale părților.

Raportând aceste principii la prezenta cauză, Colegiul reține că instituirea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești ale pârâtei nu poate fi dispusă doar în baza existenței litigiului sau a invocării unei datorii pretinse. Recurenta urma să demonstreze, prin probe concrete și obiectiv verificabile, existența unui risc real ca, în lipsa măsurii, executarea eventualei hotărâri judecătorești să devină imposibilă sau considerabil îngreunată. În lipsa unei asemenea demonstrații, respingerea cererii de

asigurare a acțiunii corespunde exigențelor de proporționalitate și scopului prevăzut de art. 174 Cod de procedură civilă.

În aceste circumstanțe, Colegiul civil constată că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 iulie 2025, este legală și întemeiată, iar recursul declarat de Rahoțcaia Tatiana urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Rahoțcaia Tatiana.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 iulie 2025, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii, la cererea de chemare în judecată înaintată de Rahoțcaia Tatiana împotriva S.R.L. „FRIGOCLIMA HORECO” cu privire la încasarea datoriei, compensarea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului
Judecătorul Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu